

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Izl 16,2-4.12-15; Psalam: Ps 78,3.4bc.23-25.54; Drugo čitanje: Ef 4,17.20-24; Evanđelje: Iv 6,24-35

Draga braćo i sestre!

Povijest izraelskog naroda, s njegovim usponima i padovima, zrcali osobnu povijest svake ljudske osobe. Iskustvo egipatskog ropstva, te zatim hod kroz pustinju, pokazuje uspone i padove svakoga od nas. Grčevito se držimo svojih navika i ustaljenih očekivanja tako da i najmanji odmak od njih, uzrokovan raznim okolnostima, promatramo kao nešto teško, usmjereno baš protiv nas. Ne priznajemo nikakvu promjenu životnih okolnosti osim one koja je u skladu s našom voljom. Jednostavno rečeno, idemo »na sigurno«. No, je li to u skladu s našom vjerom? Naime, taj naš sigurni put, osim što isključuje spremnost na izazove i ono istinsko novo, redovito isključuje i stav vjere povezan s ufanjem, tj. nadom. Prvo današnje čitanje o kruhu, hrani za kojom Izraelci žaluju, očituje upravo ovu reakciju 'na prvu'. Dok još nisu ni sagledali cjelokupno stanje, uživjeli se u situaciju onoga drugoga (u ovom slučaju, Mojsija i Arona koji se o njima brinu), a o vlastitu angažmanu, odnosno pokušaju traženja rješenja da i ne govorimo, krivicu su odmah svalili na Boga. Izabrani narod ili, bolje rečeno, pojedinci među njima koji su bili najglasniji te i za mnogo manje razloga podizali buku, postaju sada kivni, zajedljivi, jer se odjedanput situacija ne odvija prema njihovim očekivanjima, odnosno obrascu na koji su navikli. Bog je dosad bio prisutan, redovito je »uskakao« u kriznim trenucima, međutim, sada ga odjedanput više nema. Ovdje nije prisutna tiha ljudska bojazan kako dalje, opravdana baš time što je tiha u sebi (a takva, upravo suprotno onoj koja brunda, rađa ustrajnošću), već kako naznačismo, svojevrсна rezignacija, naizgled samo spram Mojsija i Arona, a zapravo u konačnici prema Bogu. Ta rezignacija redovito završava u ravnodušnosti i hladnoći, što pokazuju i riječi Izraelaca: »O da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!« Bog svojih ne ostavlja, pa ni onda kad svu krivicu svaljuju na Njega i očituju spomenutu ravnodušnost. On je, čini

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

se, naviknut biti odgovoran i kriv za sve, i to je njegov izbor, potvrda njegove ljubavi. Božji odgovor, koji je ujedno obećanje Mojsiju da će Izraelci još »večeras jesti meso, a ujutro će se nasititi kruha«, ne smije se shvatiti kao njegovo (Božje) is-punjavanje želja kad počnemo mrmljati poput djece, već kao poticaj da ostanemo na putu njegovih zapovijedi, jer je on Gospodar života i smrti i svega što nas u konačnici snalazi. Evangeoski tekst nastavlja na prethodna biblijska čitanja, pri čemu on uvijek predstavlja svojevršno upotpunjenje, odnosno zaokruženu cjelinu sva tri čitanja. Isusovo poistovjećivanje s kruhom ubraja se među njegove naj snažnije i najslikovitije riječi: *ja sam svjetlo svijeta, ja sam pastir dobri, ja sam vrata ovcama...* Poistovjećujući se s kruhom - *ja sam kruh živi* - Isus sebe dovodi do onog što je čovjeku potrebnije. Danas smo, nažalost, izgubili poštovanje prema daru kruha uopće. Imamo ga raznih vrsta i napretek te je bacanje kruha danas nešto uobičajeno. Tradicija križanja kruha nožem prije nego se rasiječe u komade imala je za cilj upravo posvijestiti važnost i uzvišenost onoga čime započinjemo obrok, poglavito jutarnji. O tome zašto je kruh dospio u središte kršćanske liturgije ne treba posebno govoriti niti objašnjavati: jer, ima li boljeg načina da Bog ostane trajno prisutan među svojim vjernicima od toga da sam postane kruh? Kad tako i sami počnemo mrmljati protiv Boga da nam je bilo bolje kad smo od njega bili udaljeni jer tada smo imali kruha napretek i sve nam je išlo u životu, tada pokušajmo sebi posvijestiti ono na čemu počiva svaka prava osobna vjera: na svijetu nismo zato da bi Bog ili drugi ispunjali naše želje, već da trajno otkrivamo smisao i ljepotu života upravo s Njim, u danima kada imamo 'kruha' u izobilju, ali i u onima kad on izostaje. Štoviše, ne bismo li mu trebali biti zahvalni kad nas ostavi samo na onom euharistijskom? Jer tek u svojevršnom gladovanju za istinskim kruhom sebe ostvarujemo kao postojane kršćane i vjernike, tj. ljubljene sinove i kćeri. Amen!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

6. - 12. kolovoza 2018

XVIII. Nedjelja kroz godinu

(Broj 414/2018)

Riječ Božja

*U ono vrijeme: Kada mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: »Učitelju, kad si ovamo došao?« Isus im odgovori: »Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati.« Rekoše mu dakle: »Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?« Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« Rekoše mu onda: »Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? Očevi naši blagovaše mânu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim.« Reče im Isus: **Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.**« Rekoše mu nato: »Gospodine, daj nam uvijek toga kruha.« Reče im Isus: **»Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.***

Ekologija proučava odnose između živih organizama i okoliša u kojem se razvijaju. To nužno podrazumijeva razmišljanje i raspravu o uvjetima potrebnima za život i opstanak društva, kao i iskrenost potrebnu da se preispitaju određeni modeli razvoja, proizvodnje i potrošnje. Nije suvišno naglasiti kako je sve međusobno povezano. Vrijeme i prostor nisu neovisni jedno o drugom, a čak se ni atomi ili subatomske čestice ne mogu promatrati odvojeno. Baš kao što su različiti vidovi planeta - fizički, kemijski i biološki - međusobno povezani, tako i žive vrste tvore mrežu koju nikada nećemo do kraja istražiti i razumjeti. Veći dio našega genetskog koda dijele mnoga živa bića. Iz toga slijedi da rascjepkanost znanja i izdvojeni podatci zapravo mogu postati oblik neznanja ako nisu uklopljeni u šire shvaćanje stvarnosti. (Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 138)

Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet

RASPORED SVETIH MISA

6. P - Preobraženje Gospodnje, Božje Lice; Dn 7,9-10.13-14 (ili: 2Pt 1,16-19); Ps 97,1-2.5-6.9; Mk 9,2-10	19.00 - Sv. Misa u Novakovcu + Vinko Bratuša
7. U - Siksto II, Kajetan, Donat; Jr 30,1-2.12-15.18-22; Ps 102,16-21.29.22; Mt 14,22-36	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu Na nakanu
8. S - Dominik, Nedjeljko, Dinko, Dinka; Jr 31,1-7; Otpj. pj.: Jr 31,10-13; Mt 15,21-28	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Vladimir god., Branko i Zlatko Koren, Marija i Stjepan Obad
9. Č - Terezija Benedikta od Križa, Edit Stain, Edita; Hoš 2,16b.17b.21-22; Ps 45,11-12.14-17; Mt 25,1-13	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Ivaka Vlahović god.
10. P - Lovro dakon, Lovorka, Laura, Lorenzo; 2Kor 9,6-10; Ps 112,1-2.5-9; Iv 12,24-26	17.00 - Sv. Misa u Jakopovcu: Zlatni Pir Klaudio i Katarina Dubs
11. S - Klara Asiška, Jasna, Jasminka, Suzana; Hab 1,12-2,4; Ps 9,8-13; Mt 17,14-20	10.00 - Sv. Misa na Trsatu - Hodočasnička
12. N - XIX. Nedjelja kroz godinu - Zahvalnica; 1Kr 19,4-8; Ps 34,2-9; Ef 4,30 - 5,2; Iv 6,41-51; „ Ja sam kruh života koji sidoh s neba. “	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA 1.)+ Vladimir Pepelko 2.) + Alojz Katančić god. 3.) + Nenad Magdalenić 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + Josip god. i Marija Crnko i roditelji 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu - ŽUPNA

Što nam je činiti da bismo radili djela Božja? Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« To, dakle, znači blagovati »ne jelo koje propada, nego ono koje ostaje za život vječni«. Vjeruj i blagovat ćeš. Vjera se razlikuje od djela, kako kaže Apostol: »Čovjek biva opravdan vjerom, bez djela Zakona.« (Rim 3, 28-29). Postoje djela koja su lišena vjere u Krista, djela koja su samo naizgled dobra, ali zapravo ona to nisu jer nisu usmjerena k cilju koji ih može učiniti dobrima: »dovršetak je Zakona Krist na opravdanje svakomu tko vjeruje« (Rim 10, 4). Gospodin nije htio razlikovati vjeru od djela, nego je samu vjeru nazvao djelom. Vjera je naime, ta koja djeluje po ljubavi (usp. Gal 5, 6). I nije rekao: »Ovo je djelo vaše«, nego: »Ovo je djelo Božje: vjerovati u onoga koji je njega poslao: da onaj tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali. (1Kor 1, 31).
(Sv. AUGUSTIN, Homilije na Ivanovo evanđelje, 25,12.)

„Tko dolazi k meni, ne će ogladnjati.“ Čime nas Isus hrani? Ne pruža nam kruh, jelo kojim bismo utažili tjelesnu, glad. Pruža nam sebe, svoj božanski i život. Dostatno je „dolaziti k njemu“, i vraćati mu se, živjeti u njegovoj blizini. Hrani nas svojom blizinom. Time : nam ne oduzima potrebu za kruhom niti nas oslobađa truda oko kruha; i ne oduzima nam ni radost koju pronalazimo u životu. On se služi slikom gladi i poučava da u njegovoj blizini, u zajedništvu s njim, sve zadobiva novi okus, pa i tjelesna glad. „Tko dolazi k meni, ne će ogladnjati.“

Zahvalna nedjelja nakon hodočašća MB Bistričkoj

Dragi župljani nedjelja nakon hodočašća MB Bistričkoj je naša zahvalna nedjelja te prije misa u 8.00 sati u Jalžabetu te u 9.30 u Kelemenu i 11.00 sati u Jakopovcu moći ćete upisati ispred crkve ili sakristijama nakane za drage i mile pokojne kao i osobne nakane i prošnje na zagovor i čast MB Bistričke!

Prigodna Prodaja Kolača

Dragi župljani! Danas tjedan 12.VIII. nakon svih misa župni Caritas imati će prigodnu prodaju kolača tvz. „Slatki paket“, kupnjom kolača potpomozite radu našega župnoga Caritasa! A svim vrijednim domaćicama koje će ispeći od srca zahvaljujem. Hvala!

U petak na spomendan sv. Lovre dakona i mučenika 10. VIII. u susjednoj nam župi sv. Martina biskupa u Varaždinskim Toplicama godišnje je župno Klanjanje - Klečanje. Glavna sveta misa biti će u 11.00 sati!

U srijedu 8. VIII. s početkom u 20.00 sati biti će sastanak Župnoga Caritasa naše župe. Molim sve članove Caritasa da se odazovu na sastanak!

Veliko Hvala, na trudu i logističkoj pratnji naših hodočasnika pješaka na Mariju Bistricu Vatrogascima DVD-a Jalžabet, te Hvala svima koji su se odvažili pješachiti kao i djevojkama u bjelini i narodnim nošnjama ob. Bais iz Imbriovca na brizi za naš procesijski kip. Hvala!

Bog nam je darovao sebe i na taj nam način darovao ono za čime najviše čeznemo, a to je potpun, neprolazan besmrtni život. No on je uvijek dar, nikada naša zasluga, sigurnost, posjed. Ostanimo ponizni u svijesti da posve ovisimo o Bogu, ali i smireni u sigurnosti da se uvijek možemo pouzdati u njega. Budimo svjedoci takve vjere i drugima.

Isus je uvijek spreman pomoći nam u našim sumnjama i krizama vjere. Ne kažnjava nas zbog naših slabosti, nego nam pomaže da nam vjera postane jaka i djelovanje učinkovito.

Hodočašće na Trsat

Dragi župljani na hodočašće MB Trsatskoj idemo ovu subotu 11. kolovoza 2018. Cijena karte je 130 kn. Molim da se put uplati do kraja ovog tjedna. Polazak 11. VIII. biti će u 3.45 sati, jer u 10.00 sati glavna je hodočasnička misa! Nakon mise ići ćemo na kupanje u Novi Vinodolski gdje ćemo se zadržati do 17 ili 18.00 sati ovisi o vremenu!

U petak 10. kolovoza 2018 godine na blagdan sv. Lovre dakona i mučenika u 17.00 sati u kapeli sv. Jakova apostola u Jakopovcu biti će zahvalna Sv. Misa za 50 godina braka Klaudia Dubs i Katarine r. Mesarić iz Jakopovca, Vinogradske ulice br. 28. Kod te Mise obnovit će svoje zavjete. Od srca im čestitamo i preporučamo Dobrome Bogu da ih poživi u radosti, strpljenju i zdravlju.

Isus nudi sebe samoga kao »kruh s neba«, Bog daje svoju čudesnu hranu samo svojoj djeci, riječ koja izražava sva njegova obećanja i nadu za nas, izvor u Duhu ljubavi. Isusov govor vodi ljude sve snažnijem izričaju vjere: »Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.« To je ipak posebna vrsta hrane i pića koja olakšava posebnu vrstu gladi i žeđi. Na križu je Isus uzviknuo: »žeđam« (Iv 19,26). Ovaj vapaj spominje samo Evanđelje po Ivanu, ono koje nam obećava da nećemo nikada ožednjati! To je žeđ za ljubavlju i prijateljstvom, vjerom i vjernošću.

(Carroll Stuhlmueller, biblijska razmatranja za vrijeme kroz godinu 10. -22. tjedan)